

وصیای حضرت زهرا سلام الله علیها به حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام با دستخط منسوب به حضرت علی علیه السلام بازآفرینی شد. در این نسخه متن وصیت نامه از رسم الخط قرآن شماره یک آستان قدس رضوی منسوب به حضرت علی علیه السلام استفاده شده است

و قد صلے امام المومنین علیه
السلام صلاه الطهر و افضل
برک المبرک اذا استعملته
الحوادی تا کتاب حرثات
فقال لهر ما المبرک و قال اما کر
مستبرک الوحوه و الصور
فهل تا امام المومنین ادرک
الله عمک الیهما و ما یطک
بدرکها فافعل امام المومنین
مسرعا؛ حتی دخل علیها و
اذا بها ملغاه علی فراسها و
هو من فاطمہ مصر فیه نصر
منا و تمک سما لا فاعلم الیهما

عز عافه و العمامه عز داسه
و حل ادراده و افضل حتی
احک داسها و برکوه حده
و ناداها نادرها فلم تکلمه
فاداها تا سئ ممک
المصطفی فلم تکلمه فاداها تا
سئ من حمل الرکاه فی
طرف رداه و تکلمها علی
الفرما فلم تکلمه فاداها تا
الله من صلے بالملائکه فی
السما منک منک فلم تکلمه
فاداها تا فاطمہ کلیمتہ فان
انزل عمک علی برک طالب
قال فیهئ عینها فی وجهه و
نظرت الله و کت و یک و
قال ما الکی بکینه فان انزل
عمک علی برک طالب
فقال تا انزل العم علی احک

الموت الکی لا تکلمه و لا
منصر عنه فکثیرا تکلمت عزتک
منکسرین فایهما بالامر فکدا
حکهما و اللوم ففکدار
ایهما فالویل لایه یفلهما و
تسکهما بم اسات بقول
ایکتار بکت تا خد هاد و
اسئل الذمیع فهو يوم الفراج
تا فریر التول او صیک بالنسل
فک اصبا خلف استیاج
ایکت و ایط للیام و لا سر
فیل الکی بکف الفراج
فادفوا فاصبوا بکف حنادی
بکف الله فهو يوم الفراج
فالت فمال لها علی من انزلک تا
سئ رسول الله هکذا المبرک و
الوحی فک اسطع عا فمالک
تا انا بالمسر دفکت الساعه

فرائت حتی رسول الله ص
فی صدر من الذم الا نصر؛ فلما
دانه قال هل علی الله فان
التک مسیاج هکک و الله ان
لا سک سوف انک الی لفاک
فقال ان الله عک و هو
الصادق لما وعد و الموع لما
عاهد فادا ان فراک
سر فاعلم ان فک فکتی
صیک و لا تکسف عی فان
طاهره مطهره و لصل علی
مسک من اهل الاک فالاک
و من مدی احری و احری لالا
فی قدری بکذا احری حتی
رسول الله

به هنگام رحلت حضرت زهرا سلام الله علیها، امام علی علیه السلام نماز ظهر را خوانده به سوی منزل بازگشت. کنیزان را در راه دید در حالی که گریان و محزون بودند. امام علیه السلام به ایشان فرمود: چه خبر شده، چرا شما را ناراحت و مضطرب می‌بینم؟! گفتند: یا امیر المؤمنین! دختر عموی خود زهرا را دریاب، گرچه گمان نمی‌کنیم حاصلی داشته باشد. حضرت علی به سرعت به سوی اطاق فاطمه رفت و بر آن بانو وارد شد، ناگاه دید فاطمه در میان بستر خویش افتاده و به طرف راست و چپ می‌غلطد. علی علیه السلام ردا را از دوش خود و عمامه را از سر مبارک خویش افکند و لباس خود را درآورد. آنگاه آمد و سر مبارک حضرت زهرا را به دامن گرفت و فرمود: ای زهرا! ولی حضرت فاطمه سخنی نگفت. برای دومین بار فرمود: ای دختر محمد مصطفی!

فاطمه زهرا باز جوابی نداد! علی علیه السلام برای سومین بار صدا زد: ای دختر آن کسی که زکات را در دامن عبای خود برای فقرا می‌برد! جوابی نشنید. ای دختر آن کسی که با ملائکه نماز خواند! حضرت زهرا علیها السلام جوابی نداد. علی علیه السلام صدا زد: ای فاطمه، با من سخن بگو! من پسر عموی تو علی بن ابی طالب هستم. فاطمه چشمان خود را به روی او باز کرد، آنگاه آن بانو گریست و علی علیه السلام هم گریان شد و به زهرای اطهر فرمود: تو را چه شده؟ من پسر عمویت علی هستم. فاطمه گفت: ای پسر عمو! من اکنون مرگ را مشاهده می‌کنم که نمی‌توانم از دست آن گریخت. سپس راجع به فرزندانش خصوصاً امام حسن و امام حسین سفارشات فرمود و گفت: ایشان یتیم و دل شکسته‌اند، دیروز بود که آنان جدّ بزرگوار خود را از

دست دادند، امروز هم مادر خود را از دست می‌دهند. وای بر آن امتی که آنان را می‌کشند و با ایشان بغض و دشمنی می‌ورزند! آنگاه اشعاری را بدین ترتیب خواند: اگر گریه می‌کنی بر من گریه کن ای بهترین هدایت‌کنندگان، و اشک بریز که روز فراق رسید. ای همسر بتول! من در باره نسل خود به تو سفارش می‌کنم. برای من و یتیم‌های من گریه کن، مخصوصاً کشته و قتل کربلا را فراموش نکنی. ایشان مفارقت می‌کنند و یتیمانی حیران و سرگردان می‌شوند، خداوند مقرر کرده که روز فراق است. حضرت امیر به زهرای اطهر فرمود: ای دختر رسول خدا! این مطلب را از کجا می‌گویی، در صورتی که وحی خدا از خاندان ما قطع شده است؟! فاطمه گفت: ای ابو الحسن! من امروز خواب دیدم که پدر

بزرگوارم در میان قصری از جواهرات سفید است، چون مرا دید فرمود: دخترم! نزد من بیا، زیرا من مشتاق تو هستم. گفتم: پدر جان! به خداوند سوگند که من بیشتر شوق ملاقات تو را دارم. پدر فرمود: تو امشب نزد من خواهی بود. گفتار پدرم همیشه راست است و به وعده خود وفا خواهد کرد.

علی جان! هنگامی که دیدی من سوره یس را قرائت نمودم بدان که اجلم فرا رسیده، مرا غسل بده، ولی بدنم را برهنه نکن، زیرا من پاک و مطهر می‌باشم. علی جان! خودت و اهل خانه‌ام که به من نزدیک هستند بر جنازه‌ام نماز بخوانید. علی جان! مرا شبانه به خاک بسپار، این نحوه را پدرم پیغمبر خدا به من خبر داده